

Design Awards 25-jarige Amsterdamse kanshebber

De vluchteling als kunstitem

Manon van Hoeckel heeft als kunstproject een ambassade voor vluchtelingen ontwikkeld. Hiermee is ze genomineerd voor de Dutch Design Awards.

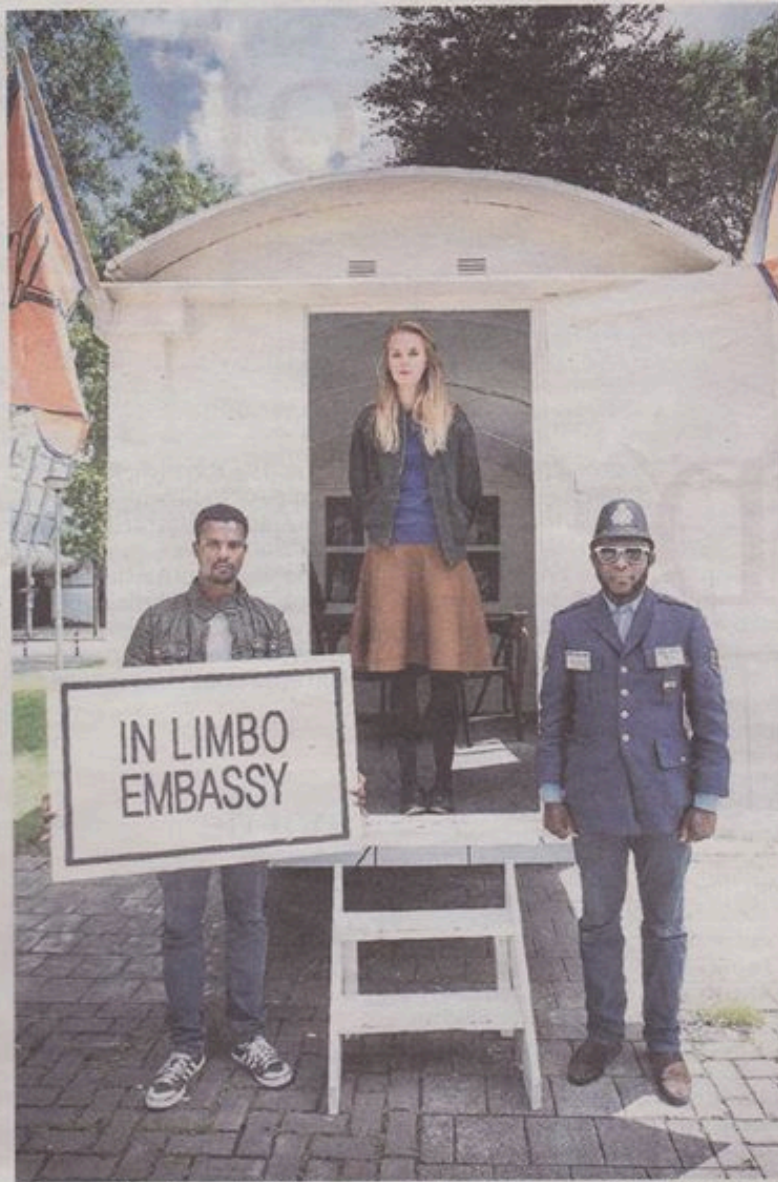
LISA PETERS

Op het terrein van WOW Amsterdam, vlak bij station Sloterdijk, zit de In Limbo Embassy in een mobiele keet. De inrichting is als een ambassade: een statige houten tafel met stoelen eromheen, in de hoek een vlag en aan de wand acht staatsieportretten van de ambassadeurs. "Laatst hebben Syriërs ingebroken in de keet en er de nacht doorgebracht. Precies zoals de ambassade bedoeld is, ook al is het eigenlijk geen slaapplek," zegt de maker, de Amsterdamse net afgestudeerde kunstenaar Manon van Hoeckel (25), glimlachend.

"Voor veel mensen is de drempel om met vluchtelingen in contact te komen hoog. De In Limbo Embassy is een plek voor vluchtelingen om over hun ervaringen te spreken. Ze komen er samen met Nederlanders om zo begrip te creëren voor hun situatie," zegt Van Hoeckel. "We willen laten zien dat de vluchtelingen niet een probleem vormen, maar juist de manier waarop we over ze denken."

Met het project is ze genomineerd voor een belangrijke ontwerpprijs, de Dutch Design Awards.

De In Limbo Embassy is gebaseerd op het idee van een echte ambassade, maar drijft er tegelijkertijd de spot mee. "Limbo" vond ik in een Engels woordenboek. Het betekent ondermeer: noch hier, noch daar. Mensen in limbo zijn wel ergens, maar officieel zijn ze nergens. "Op de ambassade kunnen bezoekers het land van Limbo ontdekken. "Je kunt een visum

Manon van Hoeckel met Mufti Ababujey en Tulu Amante.

FOTO MATS VAN SOOLINGEN

aanvragen via onze website," aldus In Limbo-ambassadeur Mufti Ababujey (39, Ghana).

Van Hoeckel studeerde aan de Design Academy Eindhoven toen ze zich afvroeg waarom ze zo weinig wist van de situatie van vluchtelingen, terwijl ze elke dag de krant las en naar het journaal keek. Ze legde contact met een groep ongedocumenteerden. "Het viel me op dat veel

vluchtelingen zich niet vertegenwoordigd voelen door hun ambassade of door de media."

In Limbo-ambassadeur Tulu Amante (Ethiopië) beaamt dit. Vier jaar geleden reisde hij illegaal naar Nederland. Toen hij zijn ambassade in Brussel bezocht om een identiteitsbewijs aan te vragen, werd hem de deur gewezen. "We kennen je niet, zeiden ze bij mijn eigen ambassade."

Alle ambassadeurs staan op staatsieportretten met een deken om hun schouders. "Op tv-beelden zie je vaak bootvluchtelingen die een deken om zich heen gewikkeld hebben. Het is een teken van armoede. We hebben de deken zo gevouwen dat het een mantel lijkt," zegt Van Hoeckel.

De ambassadeurs kunnen zeefdrukken van de staatsieportretten verkopen omdat ze een politiek statement in zich dragen – iets wat anders strafbaar zou zijn.

De mobiliteit van de In Limbo Embassy druist in tegen het idee van een ambassade. Behalve naar andere plekken reizen, is ook de inboedel van de ambassade verplaatsbaar.

Ambassadeur Mufti Ababujey draagt een politiejasje en helm. "Ik ben zowel bewaker als politieman van de ambassade," zegt hij lachend. Voor hem is de In Limbo Embassy

'We kennen je niet, zeiden ze bij mijn eigen ambassade'

een manier om te laten zien hoe ambassades werken. "Het geeft me kracht te weten dat wij nu ook vertegenwoordigd worden."

De ambassade maakt ook haar eigen nieuws. "Er wordt nu vooral veel over asielzoekers gepraat en niet met," zegt Van Hoeckel. Ababujey filmt alle activiteiten en de ambassadeurs kunnen sms'jes sturen naar een printertje, dat ze vervolgens uitprint als nieuwsbericht. "Voor veel mensen in Limbo is de telefoon een belangrijk eigendom, iedereen heeft er een om contact mee te onderhouden," zegt Van Hoeckel.

De ambassade is dit weekeinde nog als onderdeel van een expositie te bewonderen bij WOW Amsterdam. Daarna zal deze verder reizen.

De winnaars van de Dutch Design Awards worden 24 oktober bekendgemaakt.